

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 4/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-6S/162/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom správneho súdu v konaní označenom v záhlaví tohto rozhodnutia. Zároveň žiada, aby ústavný súd prikázal správnenému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. BA-6S/162/2019 konať bez prietáhov a priznal mu finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej prílohy vyplýva, že sa sťažovateľ žalobou podanou 6. augusta 2019 pôvodne Krajskému súdu v Bratislave a vedenou ním pod sp. zn. 6S/162/2019 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. SELUZ-325-8/2019/OdSP z 5. júna 2019.

3. Ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 587/2024 z 19. novembra 2024 (právoplatným 11. decembra 2024) skôr podanú ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Ústavný súd dospel k záveru, že zo strany krajského súdu ako jediného označeného porušovateľa nemohlo v čase doručenia ústavnej sťažnosti dochádzať k porušovaniu označeného základného práva sťažovateľa, keďže konanie v jeho právnej veci bolo v tom čase vedené už správnym súdom pod sp. zn. BA-4Sa/66/2019.

II. Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ namieta, že vo veci vedenej aktuálne správnym súdom nebolo nariadené ani jedno súdne pojednávanie a vec nebola dosiaľ právoplatne skončená. Prieťahy v konaní sú podľa jeho názoru spôsobené dlhodobou nečinnosťou správneho súdu.

5. Sťažovateľ zdôrazňuje, že v napadnutom konaní sa domáha preskúmania rozhodnutia týkajúceho sa svojho výsluhového dôchodku, pričom z dôvodu pretrvávajúceho pocitu stresu a neistoty žiada tiež o priznanie finančného zadosťučinenia 10 000 eur.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je podstatný najmä § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s požiadavkami vyplývajúcimi z § 133 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv. Ústavný súd výslovne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011, II. ÚS 644/2014, II. ÚS 660/2016).

8. Inak povedané, zákonnou náležitosťou kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom je (okrem iných náležitostí) aj formulácia návrhu rozhodnutia (petit), ktorá musí byť vymedzená presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohla byť prevzatá do výroku rozhodnutia ústavného súdu (m. m. II. ÚS 115/2023).

9. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľ, ktorý je advokátom, v petite predloženého návrhu po tom, ako jeho skorší návrh bol ústavným súdom odmietnutý s tým, že sťažovateľ bol upovedomený o aktuálnom označení konania vedeného správnym súdom, opakovane neoznačil správne konanie, v ktorom postupom porušovateľa (správneho súdu) malo dôjsť k porušeniu ním označeného práva. Pod sťažovateľom v petite označenou spisovou značkou (6S/162/2019)

prebiehalo pôvodné súdne konanie vedené ešte krajským súdom, ku ktorému pripojil predponu „BA“.

10. Keďže ústavná sťažnosť v časti jej petitu pôsobila nedostatočne a neurčito, vytvárala priestor na dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv (pri kvalifikovanom právnom zastúpení) v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014), vyzval ústavný súd sťažovateľa na odstránenie podstatného nedostatku jeho návrhu spočívajúceho v tom, že v rámci petitu nie je správne uvedená spisová značka, pod ktorou sa vedie konanie pred správnym súdom.

11. Na výzvu reagoval sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 5. januára 2025, v ktorom uviedol, že 11. decembra 2024 zaslal ústavnému súdu dve identické ústavné sťažnosti, ktoré sa líšia len v označení spisovej značky. Teda *„prvá ústavná sťažnosť bola zaregistrovaná na ústavnom súde pod č. Rvp 3281/2024 a týkala sa pôvodného čísla konania BA-4Sa/66/2019. Zistil som však tú nešťastnú chybu, v dôsledku čoho som poslal druhú ústavnú sťažnosť, ktorá bola zaregistrovaná pod č. Rvp 3283/2024, a ktorá už reflektovala novú (prečíslovanú) spisovú značku, čís. k.: BA-6S/162/2019. Čiže obe podania (obe ústavné sťažnosti) podané v ten istý deň 11.12.2024 sa týkali tej istej identickej veci, a preto by mali byť zlúčené do jedného konania - treba teda zlúčiť Rvp 3281/2024 s Rvp 3283/2024. Ide o tú istú vec, ale Rvp 3283/2024 má už aktuálne číslo správneho konania (BA-6S/162/2019).“*.

12. Ani uvedeným podaním sťažovateľ neodstránil nedostatky svojho návrhu vedeného ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 3281/2024, keďže aj v ňom uvedené priradenie spisových značiek je zmätočné, nesprávne (ústavná sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 3281/2024 sa týka konania označeného sťažovateľom sp. zn. BA-6S/162/2019). Ako z odmietajúceho uznesenia ústavného súdu z 19. novembra 2024 vyplýva, konanie v právnej veci sťažovateľa je v súčasnosti vedené správnym súdom pod sp. zn. BA-4Sa/66/2019, čomu zodpovedá návrh sťažovateľa evidovaný ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 3283/2024.

13. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní predmetnú ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí, ktoré ju robia nepreskúmateľnou.

14. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu